

CHRISTI ubique fit præfens, ac quotidie sub omni pane & cibo spiritualiter edi debeat, imo, jam in ore fit, antequam edatur: quoniam spiritualis manducatio repletive omnipræsens corporis CHRISTI, propter unionem personalem, non tollit sacramentalem manducationem, quæ ore corporis fieri debet saltem frequentius, 1. Cor. XI, 24. 25. α) Corpus CHRISTI in hostia præfens & unitum cum eadem, in usu sacramenti, non est adorandum, sed edendum, Matth. XXVI, 26. Extra usum cessat unio rei cœlestis & terrestris, ac consequenter non est Sacramentum, ideoque multo minus ipsa hostia adoranda est, contra mandatum DEI, Matth. IV, 10.

Pag. m. 147. Aphorismus 7.

In cœna Domini adhibendus est panis verus, alimentalis & cibarius, non oblatae, ut vocantur, aut nebulæ panis.

Est falsus & erroneus. Nam

1. Verus quidem debet esse panis; nihil autem refert, an magnus sit, vel parvus, rotundus, vel oblongus, fermentatus, vel azymus, i. e. oblatae, quæ ex aqua & farina subactæ sunt, ideoque non nebulæ panis, sed verus panis, qualem adhibuit CHRISTVS, Matth. XXVI, 26. Deinde Ecclesia Apostolica, 1 Cor. X, 16. usque in hodiernum diem.

2. Scriptura testatur, quod debeat esse vera analogia, inter panem & corpus CHRISTI, (ut, sicut ille nutrit corpus, ita hoc nutriat animam) 1. Cor. X, 17. hac etiam hæ hostiæ non carent: nam α) non carent materia panis veri, farina nempe & aqua. β) Nec quantitate, quæ magna vel parva esse potest. γ) Nec odore & sapore, grato homini, sibi pertinaciter non placenti, aut simillimo populo judaico, fastidienti Man, Num. XI, 6.

3. Licet oblatae non habeant formam panis cibarii, cum dispositionibus ejus careant; habent tamen veri panis materiam, quam forma rotunda non tollit. Sic Man cadebat de cœlo in deserto rotundum & parvum, quod populus deinceps colligebat, molebat molis, contundebat in mortario, coquebat in cacabo, & faciebat